

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LIII. Edictum Licinii ne mulieres unà cum viris in Ecclesiam convenirent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

κόσμον τῶν ἀνθρώπων ἀπεγνώσκει. φύσεως ἀλάττω κακῶ χρώμει· αὐτὸς ἑαυτῶ.

A neutiquam posse censuit; de communi hominum natura ex suomet ipsius morbo pessimè judicans.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ΄.

Γυναίκας εἰς ἐκκλησίας ἀνδράσιν ἅμα μὴ συνάγειν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἀφαιρῆσαι.

Διὸ δὴ δευτέρου νόμου ἐπέθει, μὴ δεῖν προστάτην ἀνδρῶν ἅμα γυναῖξιν ἐπιτάξαι τῶν Θεῶν παρῆναι εὐχάς. μὴ δὲ ἐπιτάξαι τὰ σεμνὰ τῆς ἀρετῆς διδασκαλεῖα φοιτῶν τῶν γυναικῶν. καὶ μὴ δὲ Ἐπισκόπους καθηγείας γυναιξὶ θεοσεβῶν λόγων. γυναῖκας δὲ αἰρεῖας γυναικῶν διδασκάλας. γελωμένων ἢ τέτων ὡς αὐτῶν τοῖς πάσῃ, ἀλλὰ πρὸς καταίρεσιν τῶν ἐκκλησιῶν ἐμπεριπατοῦν. δεῖν φήσας πυλῶν ἐκτός ἐπικαθάρω πεδίῳ τὰς εἰς ἔθους συγκροτήσεις τῶν λαῶν ποιῆσαι. τῶν γὰρ καὶ πόλιν ὡς ἀδικοκλήτων, ὡς ἀπολύτον τὸν ἐκ τῶν πυλῶν ἀίετα κοινῶ διαλλάττειν.

CAPUT LIII.

Edictum Licinii, ne mulieres unâ cum viris in Ecclesiam convenirent.

Idcirco alteram legem tulit, qua jubebat, ne viri orandi causâ in Ecclesiam Dei simul cum mulieribus convenirent; neque mulieres ad venerandas virtutis scholas discendi causâ ventarent; postremò ne Episcopi divinæ religionis præcepta mulieribus traderent: sed ut mulieres ad id electæ, docendis mulieribus præficerentur. Quæ cum ab omnibus riderentur, aliud quidpiam commentus est ad Ecclesiarum eversionem. Jussit enim ut solemnes populorum conventus extra portas in aperta planicie celebrarentur; asserens liberum extra portas aërem turbis longè commodiorem esse, quàm oratoria intra urbem sita.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΔ΄.

Τοῖς μὴ θύοντας, ἀποστρατιῶτας, ἢ τῶν ἐν φυλακαῖς μὴ σφραγισμένους.

Ὡς δὲ οὐκ εἶχεν ἕδρῃ ἐν τέτρωτῶν ἑσπερίων, γυμνή λοιπὸν τῆ κεφαλῇ, τὰς καὶ πόλιν στρατιώτας, ἡγεμονικῶν ταγματῶν ἀπολλύσασθαι, εἰ μὴ τοῖς δαίμοσιν αἰρεῖν τὸ θῆλον, παρεκλεύετο. ἐγυμνῶν δὲ ἅπαν τῶν καὶ πᾶν ἐθνῶν ἀξιομάτων αἱ τάξεις, ἀνδρῶν θεοσεβῶν ἐγυμνῶν ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τέτων νομοθετῆς, εὐχῶν ὁσίων ἀνδρῶν ἑαυτὸν σφραγίσας. πρὸ δὲ τῶν ἐκτός μνημονεύειν, ὡς τὰς εἰρηκαῖς ταλαπωρεμένους μηδένα μέγα δόσει τροφῆς φιλάνθρωπέως ἐκέλευσε, μὴ δὲ ἐλεῖν τὰς ἐν δεσμῶν λιμῶν διαφθειρομένους. μὴ δὲ ἀπλῶς ἀγαθὸν εἶναι μηδένα. μὴ δὲ ἀγαθόν πρὸς ἀπείραν, τὰς καὶ ὡς τῆς φύσεως ἐπὶ τοσούτους τῶν πέλας ἐλκομένους. καὶ τὸν νόμον ὅσα ἀνίκευς ἀναίδης καὶ ὡς ἀνομιῶν, πᾶσαν ὑπερβαίνοντων φύσιν. ἐφ' ἧ καὶ τιμωρία προσέκειτο, τὰς ἐλεῖν τὰ ἴσα πάθει τοῖς ὀλεσμένοις, ὑπερβαίνοντα τιμωρίας τὰς τὰ φιλάνθρωπα διακονομένους.

CAPUT LIV.

Quomodo eos qui sacrificare rennissent, militia solvit: & carcere inclusos, alii veniit.

Verùm cum ne in hoc quidem obsequi sibi illos videret, tandem rejectis ambagibus, nudo quod ajunt capite, decrevit ut milites qui per singulas urbes apparebant judicibus, nisi demonibus sacrificare mallent, ab apparitione Prædialis officii removerentur. Proinde officia Magistratuum per singulas provincias viris piis ac religiosis nudabantur. Sed & ipse qui hanc legem tulerat, nudabatur orationibus sanctorum virorum, quib' semetipse privat. Quid præterea commemorare attinet, quo pacto præceperit, ne miseris in carcere detentis alimenta quisquam humaniter subministraret; neque quis homines in vinculis fame contabescentes, miseratione prosequeretur: hoc est, ne quis omninò vir bonus existeret; neque ii qui ad proximorum miserationem naturâ ipsâ ducuntur, boni quidquam præstarent. Fuit hæc profectò quidem lex palam impudens & immanissima; omnemq; morum feritatem facillè superavit. Quinetiam legi adjecta erat hæc pœna, ut qui inclusis stipem dedissent, pari cum ipsis supplicio plecterentur; utq; in carcerem & vincula conjecti eandem cum noxiis pœnam subirent, qui humanitatis officia eis præstitissent.

